

Arrest

nr. 104 818 van 11 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN DEN BRANDEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd op 6 juni 1989 geboren te Foutah. In 2004 verhuisde u naar Conakry om werk te zoeken. U ging er bij uw vader wonen. U hielp uw vader in zijn klerenwinkel. Later startte u een eigen winkel op. In 2007 kocht u 2 percelen grond in Conakry. In 2008 ging u alleen wonen. Op 21 oktober 2009 trouwde u met (B.O.-S.). Op 8 oktober 2011 werd jullie dochter (A.) geboren. Op 10 januari 2012 werd uw kledingmagazijn vernield. U diende klacht in bij de politie, maar werd niet geholpen. U had financiële problemen en besloot uw 2 percelen grond te verkopen. U contacteerde de makelaar (B.D.). Na een paar dagen bracht hij u in contact met luitenant (F.C.). Jullie gingen samen naar de chef van de wijk, (I.S.). De prijs van de gronden werd vastgelegd op 320 miljoen Guineese frank. Na 3 dagen zei de koper (F.C.) dat hij maar 200 miljoen kon betalen en dat hij de rest later zou betalen. U liet u overtuigen door de chef van de wijk die zei dat de

koper betrouwbaar was. In drievoud werd een document opgesteld waarin stond dat de luitenant u binnen de 2 maanden het resterende bedrag zou betalen. Na 2 maanden belde u zelf naar (F.C.), maar hij reageerde onbeleefd. U vroeg de hulp van de chef van de wijk, maar die hield zich op de vlakte. U bleef contact zoeken met (F.C.), maar hij reageerde telkens boos en bedreigde u zelfs. Op 28 mei 2012 zag u dat (F.C.) al bouwwerken gestart was op uw grond. U wilde de verkoop annuleren. U zou het geld teruggeven en de grond terugnemen. (F.C.) zei echter: weet je wel wie ik ben. Op 30 mei 2012 ging u met uw vriend (I.S.C.) naar de grond. Jullie hadden besloten om de bouwwerkzaamheden af te breken. Jullie contacteerden ook een zekere (K.) die jullie de geschikte materialen verhuurde. Jullie 3 begonnen de bouwwerken te vernielen. De aanwezige bewaker contacteerde echter (F.C.). Niet veel later kwam luitenant (F.C.) samen met een troep rode baretten naar zijn stuk grond en werden jullie alle drie gearresteerd. Jullie werden naar escadron mobile 2 in de wijk Hamdallaye gebracht. U en (I.S.C.) werden naar een isoleercel gebracht. Van meneer (K.) hebben jullie sindsdien niets meer vernomen. Jullie werden mishandeld en met de dood bedreigd. Op 7 juni 2012 werd (I.S.C.) vrijgelaten omdat hij ernstig verwond was. Enkele dagen later zou hij thuis aan zijn verwondingen bezwijken. Zijn familie vond dat u verantwoordelijk was voor zijn dood. Op 10 juni 2012 wist uw vader uw ontsnapping te regelen. Hij had een agent omgekocht. Hij bracht u daarna naar een huis in aanbouw waar u ondergedoken leefde. Intussen werd uw vertrek uit Guinee geregeld. Op 23 juni 2012 verliet u Guinee per vliegtuig. De volgende dag kwam u in België aan. Nog een dag later vroeg u asiel bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Bij een eventuele terugkeer naar Guinee verklaart u luitenant (F.C.) en de familie van uw overleden vriend (I.S.C.) te vrezen (gehoor CGVS, p.8).

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd.

Toen u besloot om uw gronden te verkopen wist u dat hij een luitenant was (gehoor CGVS, p. 9). U verklaart ook dat iemand die een uniform heeft als God is in Guinee, hij kan alles doen en heeft het recht om alles te doen (gehoor CGVS, p. 10). Het is dan ook opmerkelijk dat u zou besluiten om uw gronden aan deze man te kopen. Meer zelfs, u stelde enkel een document op waarin stond dat (F.C.) u nog 120 miljoen Guineese frank moest, maar er werd geen verkoopsakte opgesteld, u gaf reeds al uw eigendomspapieren van de gronden aan (F.C.) en u maakte enkel de mondelinge afspraak dat de grond pas in het bezit van de luitenant zou komen, nadat hij de tweede schijf betaald had (gehoor CGVS, p. 7,8). U verantwoordt uw roekeloos gedrag door te stellen dat (F.C.) in het begin te vertrouwen was en dat de chef van de wijk u verteld had dat (F.C.) betrouwbaar was (gehoor CGVS, p. 5,8). Dit komt weinig aannemelijk over aangezien u zelf verklaarde dat u wist dat (F.C.) een luitenant is en dat mensen met een uniform zich alles kunnen permitteren en het recht hebben om alles te doen (gehoor CGVS, p. 9, 10). Het komt weinig plausibel over dat u in de gegeven omstandigheden uw gronden zou verkopen aan luitenant (F.C.), hierbij geen verkoopsakte zou laten opstellen, reeds al uw eigendomspapieren zou overmaken en enkel een mondelinge afspraak zou maken dat de grond pas in het bezit van de luitenant zou komen na de betaling van de tweede schijf geld. Gegeven uw verklaarde ervaring als verkoper in een eigen groothandelszaak (gehoor CGVS, p. 6,9) is de door u tentoongespreide naïviteit in deze verkoop van uw gronden bovendien extra opmerkelijk.

Dat u vervolgens op klaarlichte dag zou besluiten om samen met 2 andere mannen de bouwwerken van (F.C.) op uw grond te gaan vernielen (gehoor CGVS, p. 6,7), komt in deze context evenmin erg aannemelijk over. U stelt dat u enkel kleine vernielingen aanbracht en dat u op deze manier enkel wou bereiken dat (F.C.) naar u toe zou komen zodat jullie konden praten en een oplossing vinden (gehoor CGVS, p. 6,7,9,10,11). Uw verklaringen zijn allerm minst overtuigend. Ten eerste is het weinig aannemelijk dat (F.C.), die u niet te woord wilde staan, plots wel een constructieve dialoog met u zou willen opstarten omdat u zijn bouwwerken begint af te breken. Ten tweede wist u dat (F.C.) een luitenant is die volgens uw woorden 'als een God is in Guinee', 'alles kan doen' en 'het recht heeft om alles te doen' (gehoor CGVS, p. 9,10). Het komt roekeloos en weinig plausibel over dat u in de gegeven omstandigheden zou besluiten om de bouwwerken van deze onwillige luitenant af te breken om zo terug een dialoog met hem te kunnen opstarten.

Verder is uw kennis over uw vermeende vervolger luitenant (F.C.) erg beperkt. U weet niet waar hij woont, enkel dat hij in de wijk Cosa zou wonen (gehoor CGVS, p. 10). U verklaart dat hij luitenant is bij

de politie (gehoor CGVS, p. 10). U stelt ook dat u gearresteerd werd door luitenant (F.C.) en 2 pick-ups met rode baretten (gehoor CGVS, p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (en die toegevoegd is aan het dossier), blijkt echter dat de rode baretten een elitekorps vormen binnen het Guineese leger: 'de Guineese krijgsmacht uit vier onderdelen bestaat: landmacht, marine, luchtmacht en gendarmerie. De landmacht bestaat uit naar schatting ruim 26.000 militairen en kent een aantal elitekorpsen, waarvan de leden herkenbaar zijn aan hun rode baret'. U verklaarde eveneens dat u werd vastgehouden in de 'escadron mobile 2' in Hamdallaye (gehoor CGVS, p. 6). Volgens informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) vallen alle 'escadrons' echter onder de bevoegdheid van de gendarmerie.

Het lijkt niet erg aannemelijk dat een politieagent zich voor een arrestatie kan laten bijstaan door een elitekorps uit het leger en u vervolgens zou laten opsluiten in een 'escadron' die onder de bevoegdheid van de gendarmerie valt. Verder weet u niet waar luitenant (F.C.) beroepshalve gestationeerd is. Op de vraag of luitenant (F.C.) nu bij de politie, het leger of de gendarmerie behoort, stelt u het niet te weten. U weet alleen dat de andere agenten hem respect betoonden in de 'escadron mobile' in Hamdallaye (gehoor CGVS, p. 11). Gevraagd naar zijn uniform stelt u dat hij een groen met bruin legeruniform draagt met een rode baret. Wanneer opnieuw gevraagd werd of hij nu bij de politie of het leger hoort, stelt u weer dat u het niet weet (gehoor CGVS, p. 11,12). Gevraagd naar tekens op zijn uniform, antwoordt u dat u niet goed gekeken hebt. Wanneer u gevraagd werd of hij mensen onder zich had aan wie hij leiding gaf, stelde u dat u het niet weet en dat u niets weet over zijn leven. Vervolgens werd u gevraagd of u dan getracht hebt om informatie in te winnen over (F.C.). U zei dat u dit niet gedaan hebt. U weet niet wie de oversten van luitenant (F.C.) zijn. U weet niet sinds wanneer (F.C.) de rang van luitenant bekleedt. U weet niet sinds wanneer (F.C.) bij het leger of bij de politie is (gehoor CGVS, p. 12). Uw kennis over uw vermeende vervolger luitenant (F.C.) is zo goed als onbestaande. U deed ook geen pogingen om informatie in te winnen over uw vermeende vervolger. **Uw gebrekkige kennis over (F.C.) is frappant, aangezien het toch uw vermeende problemen met hem zijn die volgens u de aanleiding vormden voor uw vertrek uit Guinee.**

U legde geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren. Nochtans verklaarde u dat u volgende documenten in uw huis in Conakry achtergelaten hebt: uw identiteitskaart, een kopie van uw eigendomsakte van de 2 percelen, facturen van uw beroepsactiviteit als handelaar en een geboorteakte van uw kind. U stelde eveneens dat uw vrouw nog steeds in dit huis woont, dat jullie nog contact hadden sinds u in België bent, dat uw vader ook in Conakry woont en dat u ook met hem contact gehad hebt sinds u in België bent (gehoor CGVS, p. 2,3,4,5). Gegeven het feit dat u reeds sinds 25 juni 2012 in België verblijft (gehoor CGVS, p. 5), u reeds meerdere keren contact had met uw familieleden en uw vrouw nog op het adres woont waar u uw documenten achtergelaten hebt, is het opmerkelijk dat u deze documenten niet kunt neerleggen. Verder verklaarde u dat er in drievoud een document opgesteld waarin stond dat luitenant (F.C.) u binnen de 2 maanden het resterende bedrag van 120 miljoen Guineese frank zou betalen. U kreeg een document, de luitenant kreeg er één en de chef van de wijk hield er ook één bij (gehoor CGVS, p. 5). Uw document hebt u achtergelaten in de gevangenis. (I.S.), de chef van de wijk, heeft volgens u echter nog een exemplaar van dit document. Wanneer u gevraagd werd of uw vader of uw vrouw dit document niet kunnen opvragen bij de chef van de wijk, antwoordt u dat dit wel zou kunnen en dat dit dan naar u opgestuurd kan worden (gehoor CGVS, p. 9). Gegeven het feit dat u reeds sinds 25 juni 2012 in België verblijft (gehoor CGVS, p. 5), u reeds meerdere keren contact had met uw familieleden en u zelf stelt dat het mogelijk zou zijn dat uw vader of uw vrouw dit document zouden ophalen bij de chef van de wijk, is het opmerkelijk dat u dit document, ter ondersteuning van uw asielrelaas, niet kunt neerleggen. **U legde geen documenten neer die ons toelaten uw asielrelaas, identiteit of nationaliteit te controleren. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u wel over dergelijke documenten beschikt, dat u in de mogelijkheid was om deze documenten te bekomen, maar dat u hieraan verzaakte.**

Verder wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondergraven door enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) en het CGVS. In de vragenlijst van het CGVS, ingevuld bij de DVZ op 28 juni 2012 verklaarde u dat (F.C.) begon te bouwen en dat u alles afgebroken hebt omdat hij de tweede schijf geld weigerde te betalen (p. 3, pt. 5). Bij het CGVS verklaarde u echter dat u enkel een muurtje kapot gemaakt had, dat jullie net begonnen waren en dat het niet uw bedoeling was om alles af te breken (gehoor CGVS, p. 7,9,10,11). Verder verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld bij de DVZ op 28 juni 2012 dat (F.C.) het leger naar uw huis stuurde en dat u samen uw vriend (I.S.C.) thuis gearresteerd werd (p. 3, pt. 5). Bij het CGVS verklaarde u echter dat u gearresteerd werd terwijl u nog op uw stuk grond was (gehoor CGVS, p. 6,7). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u nooit gezegd hebt dat u thuis gearresteerd werd (gehoor CGVS, p. 7). Hiermee overtuigt u niet aangezien de vragenlijst van het CGVS u werd voorgelezen in het Peul en u zich aan de hand van uw handtekening akkoord verklaarde met de inhoud ervan (p. 4).

Tot slot is het ook niet helemaal aannemelijk dat u in 2007 die 2 lappen grond zou gekocht hebben. Tijdens het gehoor bij het CGVS vertelde u dat u in 2004 naar Conakry verhuisde 'om geld te zoeken'. U stelt ook dat uw vader een kledingwinkel had, dat het om kleinhandel ging, dat hij al oud was en dat u hem wilde helpen (gehoor CGVS, p. 3). Toen u vervolgens gevraagd werd naar uw beroep, antwoordde u dat u verkoper was in het magazijn van uw vader sinds 2004 (gehoor CGVS, p. 4). Verder verklaarde u dat u in 2007 2 stukken grond kocht voor 320 miljoen Guineese frank en dat u deze gronden in 2012 wilde doorverkopen aan (F.C.) voor dezelfde prijs (gehoor CGVS, p. 5,6). Volgens informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) heeft 320 miljoen Guineese frank een omgerekende waarde van ruim 32.000 euro. Toen u gevraagd werd vanwaar u het geld haalde om deze gronden te kopen in 2007, stelde u dat u een eigen magazijn had, dat u als groothandelaar werkte en dat u veel klanten had (gehoor CGVS, p. 6). Vervolgens werd u gevraagd hoe het komt dat u een bloeiende groothandel hebt en uw vader een winkel met kleinhandel op de markt. U antwoordde dat niet iedereen dezelfde kansen krijgt (gehoor CGVS, p. 9). Het is opmerkelijk dat u zichzelf een ander profiel lijkt aan te meten naarmate er bijkomende vragen gesteld worden over hoe u deze gronden kon aankopen in 2007. In eerste instantie stelt u dat u in 2004 naar Conakry kwam 'op zoek naar geld', dat u uw vader wilde helpen in zijn winkeltje op de markt en dat u bij hem werkte (gehoor CGVS, p. 4). Verderop in het gehoor, wanneer u meer vragen gesteld worden over uw financiële situatie, stelt u dat u een eigen bloeiende groothandelszaak had (gehoor CGVS, p. 6,9). Wanneer u gevraagd werd hoeveel omzet (totale verkoop) u maandelijks haalde, antwoordde u dat dit tussen de 2,5 en 4,5 miljoen Guineese frank ligt. U slaagt er niet in aan te geven hoeveel winst u maandelijks ongeveer zou maken (gehoor CGVS, p. 9). Gegeven het feit dat u in 2004 naar Conakry kwam om geld te zoeken en in eerste instantie uw vader in zijn winkeltje te helpen en gegeven het feit dat u met een eigen zaak een omzet van 2,5 tot 4,5 miljoen Guineese frank per maand zou halen, is het niet zo waarschijnlijk dat u in 2007 al 2 lappen grond ter waarde van 320 miljoen Guineese frank zou kunnen kopen.

Op basis van bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan de door u aangehaalde problemen met luitenant (F.C.). Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan uw detentie in de 'escadron mobile' van Hamdallaye en de vermeende problemen met de familie van uw vriend (I.S.C.), aangezien deze problemen volgens uw verklaringen een gevolg waren van uw vermeende conflict met (F.C.). U bent er dan ook niet in geslaagd om een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tenslotte legt u geen documenten neer die ons toelaten uw reisweg te controleren.

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guineese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarde van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel steunt verzoeker zich op "het feit dat tegenpartij een manifeste beoordelingsfout begaan heeft" en op de schending van artikel 62 van voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), "van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van het algemeen beginsel

van behoorlijk bestuur (en, gezien de manifeste beoordelingsfouten, de schending van artikel 1a alinea 2 van de Conventie van Genève en van de artikelen 48 en 48/2 van de wet van 15 december 1980)".

Verzoeker stelt dat het mogelijk is dat hij terecht veronderstelde dat luitenant (F.C.) te vertrouwen is, vermits de chef van de wijk hem dit gezegd had. Bovendien bevond verzoeker zich in financiële moeilijkheden en diende hij de grond zo vlug mogelijk te verkopen, en was hij reeds blij dat hij een koper gevonden had. In deze omstandigheden is het volgens verzoeker niet weinig plausibel dat hij zijn grond zou verkopen aan luitenant (F.C.). Het gegeven dat verzoekers kennis over luitenant (F.C.) erg beperkt is, is onvoldoende om hieruit af te leiden dat verzoekers verklaringen niet aannemelijk zijn.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het CGVS in verband met wat er door hem kapot werd gemaakt, verklaard wordt door de korte tijdsspanne waarbinnen hij zijn relaas diende te doen.

Verzoeker wijst er tevens op dat hij, naast luitenant (F.C.), tevens de familie van zijn overleden vriend (I.S.C.) vreest, maar dat dit gedeelte *in casu* niet op afdoende wijze onderzocht werd.

Verzoeker heeft documenten uit Guinee laten overkomen en aan zijn verzoekschrift gevoegd die toelaten zijn asielrelaas, identiteit of nationaliteit te controleren.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgende stukken: zes facturen (stukken 3-5 en 7-9) en een convocatie van 28 februari 2013 (stuk 6).

2.1.3. Met een aangetekend schrijven van 21 mei 2013 brengt verzoeker een aantal bijkomende stukken bij zonder inventaris: een kopie van een convocatie, een kopie van een identiteitskaart, drie kopieën van facturen en een kopie van een getuigenbrief.

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker de originelen voor van de *sub* 2.1.3. vermelde stukken, voorzien van een inventaris: een convocatie voor zijn vader van 28 februari 2013 (stuk 1), de nationale identiteitskaart van zijn baas (stuk 2), drie facturen van 19 juni 2009, 20 oktober 2008 en 5 september 2008 (stukken 3-5) en een getuigenbrief van zijn baas (stuk 6).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de

bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker stelt dat het mogelijk is dat hij luitenant (F.C.) vertrouwde omwille van de woorden van de “wijkchef”, alsook dat hij omwille van financiële problemen al blij was dat hij een koper had gevonden, dient te worden opgemerkt dat zijn roekeloze gedrag met betrekking tot de verkoop van zijn gronden hiermee niet verklaard wordt. Verzoeker verklaarde immers zelf dat iemand met een uniform in Guinee “als een God” is en dat zij het recht hebben om alles te kunnen doen (gehoorverslag CGVS, p. 10). Bovendien heeft verzoeker ervaring als handelaar (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 9), ervaring die hij aantoonst door middel van de bijgebrachte facturen die aanzienlijke bedragen bevatten. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat verzoeker louter omwille van financiële redenen en het woord van de “wijkchef” zo lichtzinnig te werk zou gaan bij de verkoop van zijn onroerende goederen.

Dat verzoeker een beperkte kennis heeft over luitenant (F.C.), hetgeen door verzoeker zelf wordt bevestigd daar hij in zijn verzoekschrift spreekt over een “gegeven”, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Er kan immers verwacht worden dat hij zoveel mogelijk informatie zou inwinnen over zijn vermeende vervolger alvorens zijn land van herkomst te verlaten. Dit klemt des te meer daar verzoeker niet eens weet of luitenant (F.C.) bij het leger, de politie dan wel de gendarmerie werkt (gehoorverslag CGVS, p. 11-12), terwijl hij verklaarde niet naar de politie te zijn gestapt om aangifte te doen van zijn problemen omdat luitenant (F.C.) bij de politie is (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Dat het gehoor op de DVZ slechts kort duurt, doet geen afbreuk aan deze medewerkingsplicht. Bijgevolg stelt verweerder correct vast dat de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen op de DVZ en op het CGVS afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Daar er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers problemen met luitenant (F.C.), kan er evenmin geloof gehecht worden aan zijn problemen met de familie van (I.S.C.), daar deze laatste problemen een gevolg zouden zijn van zijn problemen met luitenant (F.C.).

De documenten die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt (stukken 3-9) kunnen niet de bovenstaande vaststellingen wijzigen. Documenten beschikken immers slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden ondersteund, *quod non in casu*.

De documenten die verzoeker met een aangetekend schrijven van 21 mei 2013 en ter terechtzitting bijbrengt, kunnen evenmin bovenstaande vaststellingen wijzigen. De getuigenbrief en bijhorende identiteitskaart van zijn baas (stukken 2 en 6) hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter. Ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV ondervraagd, stelt verzoeker dat de facturen dienen aan te tonen dat hij wel degelijk gewerkt heeft en bijgevolg in staat was de twee gronden aan te kopen. Het feit dat verzoeker geld had om een roerende goederen aan te kopen in het kader van zijn bedrijfsactiviteiten, betekent echter niet dat verzoeker de in de bestreden beslissing uitgedrukte twijfels omtrent de aankoop van de twee gronden kan wegnemen. Bovendien blijken de facturen gedrukt te zijn

voor gebruik in jaren die beginnen met “201x”, maar werd telkens de “1” in een “0” veranderd, hetgeen doet twifelen aan het oprecht karakter van deze stukken. Het betreffen tevens facturen waarbij verzoeker partijen goederen inkocht, die naderhand dan ook dienen verkocht te worden, zodat de sommen op de facturen niet overeenstemmen met de financiële middelen die verzoeker ter beschikking heeft ter aanwending van privégebruik. De convocatie van zijn vader, daargelaten de vraag naar de authenticiteit van het document, vertoont geen rechtstreekse band met verzoekers relaas.

De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent en correct, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB “Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid”, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (stuk 11), blijkt dat Guinee in 2012 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld. Verzoeker brengt geen stukken bij die de informatie van verweerder kunnen weerleggen. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS